

Artikel 8.

Anordningar skola vidtagas i syfte att person, som efter undersökning förvägrats läkarintyg, må hava tillfälle att på nytt undersökas av en eller flera för ändamålet utsedda läkare, vilka skola vara oberoende av varje redare eller redar- eller sjöfolksorganisation.

Artikel 9.

Vederbörande myndighet må efter samråd med berörda redar- och sjöfolksorganisationer helt eller delvis överlämna befogenhet, som enligt denna konvention tillkommer densamma, åt organisation eller myndighet som sysslar med uppgifter av liknande slag rörande sjöfolk i allmänhet.

Artikel 10.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns direktör och registreras av honom.

Artikel 11.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av direktören.

2. Den skall träda i kraft sex månader efter den dag, ratifikationer registrerats för sju av följande länder: Amerikas förenta stater, Argentina, Australien, Belgien, Brasilien, Canada, Chile, Kina, Danmark, Finland, Frankrike, Storbritannien och Norra Irland, Grekland, Indien, Irland, Italien, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Sverige, Turkiet och Jugoslavien, varav minst fyra länder med en handelsflotta av var för sig minst en miljon bruttoregister-ton. Denna bestämmelse har till ändamål att underlätta och främja medlemsstaternas snara ratifikation av konventionen.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlemsstat sex månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 12—17.

(Dessa artiklar, vilka äro av samma lydelse som art. 16—21 i konvention (nr 68) angående kosthåll och utspisning för fartygsbesättningar, hava här uteslutits.)

*Bilaga I.***Konvention (nr 74) angående behörighetsbevis för matrosar.**

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Seattle och där samlats den 6 juni 1946 till sitt tjugooåttonde sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående behörighetsbevis för matrosar, vilken fråga innefattas i den femte punkten på dagordningen för sammanträdet, samt

bestämt, att dessa förslag skola taga form av en internationell konvention,

antager denna, den tjugonionde dagen i juni år nittonhundrafyrtiosex följande konvention, som skall benämnas »konventionen angående behörighetsbevis för matrosar, 1946» [Certification of Able Seamen Convention, 1946].

Artikel 1.

Ej må någon anställas ombord å fartyg såsom matros, med mindre han enligt nationell lagstiftning är att anse såsom kompetent att fullgöra varje åliggande, som kan ankomma på honom i egenskap av medlem av däcksbesättningen (med undantag av styrmän, arbetsförmän och specialister), samt innehar behörighetsbevis såsom matros, utfärdad i enlighet med bestämmelserna i följande artiklar.

Artikel 2.

1. Vederbörande myndighet skall träffa nödiga anstalter för anordnande av prov samt utfärdande av behörighetsbevis.
2. Behörighetsbevis må icke tilldelas annan än den som
 - a) uppnått av vederbörande myndighet föreskriven minimiålder;
 - b) tjänstgjort till sjöss inom däcksavdelningen under en av vederbörande myndighet föreskriven minimitid;
 - c) med godkänt resultat genomgått av vederbörande myndighet föreskriven provning.
3. Den föreskrivna minimiåldern må icke vara lägre än aderton år.
4. Den föreskrivna minimitiden för tjänstgöring till sjöss må icke vara mindre än trettiosex månader; dock att vederbörande myndighet må
 - a) medgiva, att den, som tjänstgjort till sjöss under minst tjugofyra månader och med tillfredsställande resultat genomgått en utbildningskurs i en godkänd skola, må räkna dylik utbildningstid eller del därav såsom sjötjänst; och
 - b) medgiva, att den, som undergått utbildning å godkänt, sjögående skolskepp och med gott vitsord fullgjort aderton månaders tjänst å dylikt fartyg, må tilldelas behörighetsbevis såsom matros.
5. Den föreskrivna provningen skall omfatta praktiskt prov i sjömanskap och förmåga att väl fullgöra alla uppgifter som må fordras av en matros, däri inbegripet livbåttjänst; provningen skall så anordnas, att den berättigar godkänd person till det särskilda certifikat för godkänd livbåtman, som är föreskrivet i artikel 22 av den internationella konventionen av år 1929 för betryggande av säkerheten för människoliv till sjöss eller motsvarande föreskrift i någon konvention, varigenom sagda konvention blivit ändrad eller upphävd och som gäller för vederbörande territorium.

Artikel 3.

Behörighetsbevis må utfärdas för en var som vid tiden för denna konventions ikraftträdande för vederbörande territorium fullgör tjänst såsom matros eller arbetsförmän å däck eller som tidigare fullgjort sådan tjänst.

Artikel 4.

Vederbörande myndighet må meddela föreskrift om godkännande av behörighetsbevis, som utfärdats i annat land.

Artikel 5.

De officiella ratifikationerna av denna konvention skola delgivas Internationella arbetsbyråns direktör och registreras av honom.

1. D
natione
tören.

2. D
för två

3. D
månade

(Des
(nr 68)
uteslutit

Rekom

Inter

Se

trä

l

sjö

för

l

antager
jande r
yrkesut
mendat

Konf
organis
med av
styrelse
gärder,

1. D
stitution
utrymn
farts- o
med sy

2. D

fä

te

Artikel 6.

1. Denna konvention är bindande allenast för de medlemmar av Internationella arbetsorganisationen, vilkas ratifikationer registrerats av direktören.

2. Den skall träda i kraft tolv månader efter den dag, då ratifikationer för två medlemsstater registrerats av direktören.

3. Därefter träder denna konvention i kraft för varje medlemsstat tolv månader efter den dag, då dess ratifikation registrerats.

Artikel 7—12.

(Dessa artiklar, vilka äro av samma lydelse som art. 16—21 i konvention (nr 68) angående kosthåll och utspisning för fartygsbesättningar, hava här uteslutits.)

Bilaga J.

Rekommendation (nr 77) angående anordnande av utbildning till sjötjänst.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Seattle och där samlats den 6 juni 1946 till sitt tjugooåttonde sammanträde och

beslutat antaga vissa förslag angående anordnande av utbildning till sjötjänst, vilken fråga innefattas i den femte punkten på dagordningen för sammanträdet, samt

bestämt, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation,

antager denna, den tjugonionde dagen i juni år nittonhundrafyrtiosex följande rekommendation, som skall benämnas »rekommendationen angående yrkesutbildning för sjömän, 1946» [Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1946].

Konferensen hemställer, att varje sjöfartsmedlem av Internationella arbetsorganisationen måtte taga under övervägande följande principer och regler med avseende å anordnandet av utbildning till sjötjänst och på anmodan av styrelsen för Internationella arbetsbyrån lämna byrån redogörelse för de åtgärder, som vidtagits i syfte att bringa dem i tillämpning.

1. Den verksamhet, som i varje land utövas av offentliga och enskilda institutioner för yrkesutbildning av sjömän, hör, med bibehållande av fritt utrymme för initiativ och anpassning med hänsyn till landets växlande sjöfarts- och lokala förhållanden, samordnas och utbyggas efter en allmän plan med syfte att väcka intresse för sjöfarten och göra sjömansyrket tilldragande.

2. Denna plan bör utarbetas under hänsynstagande till:

a) sjöfolkets yrkesintressen samt kulturella och moraliska behov;

b) sjöfartsnäringens behov av arbetskraft med särskilt aktgivande å förändringar i fråga om teknik och arbetsmetoder samt å utvecklingstendensen på arbetsmarknaden;

c) allmänna ekonomiska och sociala intressen.

3. Utbildningsinstitutionernas verksamhet bör samordnas och utbyggas efter nationella linjer under systematiskt samarbete mellan de riks- och lokalmyndigheter, som syssla med de i föregående punkt nämnda frågorna, samt redarnas och sjöfolkets organisationer.

4. Där utbildningsplanen omfattar kurser för ungdom i skolor i land eller å skolskepp före den första anställningen till sjöss, bör dylik utbildning vara tillgänglig såväl för dem, som önska tjänstgöra i manskapsställning, som för dem, som ämna utbilda sig till befäl.

Ålder och andra inträdesvillkor samt kursplaner för den förberedande sjömansutbildningen böra avpassas med hänsyn till avgångsålder och utbildningsgång vid landets skolor.

Undervisningen vid den förberedande sjömansutbildningen bör i lämplig mån omfatta allmänbildande ämnen, och särskild uppmärksamhet bör ägnas elevernas hälsa samt deras fysiska fostran.

5. Åtgärder böra vidtagas för anordnande av kurser för personer, som önska uppfryska och förkovra sina färdigheter och kunskaper i yrket, förvärva specialutbildning eller kvalificera sig för befordran.

Dessa kurser böra jämväl omfatta korrespondenskurser, särskilt anpassade för dem, som redan äro till sjöss.

6. Särskilt bör eftersträvas att, såvitt möjligt, icke någon, som önskar gå till sjöss eller vinna den befordran hans förmåga medger, skall hindras därifrån på grund av sina egna eller föräldrarnas ekonomiska omständigheter.

För att befordra genomförandet av denna princip bör man uppmuntra till utdelning av stipendier och understöd, nedsättning av skolavgifter, medgivande av studieledighet med bibehållen hyra, underlättande av lån eller inköp till billigt pris av böcker och instrument samt anordnande av korrespondenskurser.

7. Åtgärder böra vidtagas för att tillhandahålla föräldrar, skolor, anstalter för yrkesrådgivning, arbetsförmedlingar och andra institutioner samt sjöfolk upplysningar angående villkoren för erhållande av sjömansutbildning samt om de möjligheter, som stå till buds härför, och de fördelar, som erbjuda sig för den, som begagnar sig därav, framtida anställningsmöjligheter däri inbegripna.

Särskilt anbefalles publicerandet av officiella förteckningar över enskilda institutioner, som anses tillfredsställande med avseende å utrustning, praktisk och teoretisk undervisning, organisation och elevavgifter.

8. Ökning av möjligheterna till fortsatt yrkesutbildning och allmänbildning under tjänstgöring till sjöss bör befordras genom:

- a) fartygens utrustning med bibliotek samt undervisnings- och underhållningsfilmer;
- b) inrättande av korrespondenskurser;
- c) utsändande av speciella radioprogram.

In

anta
jand
bosti1.
farty
av g
konv
2.
denn
3.

4.

I